

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa pierwotnego z powodu naruszenia prawa podstawowego do dostępu do dokumentów przewidzianego w art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zasady przejrzystości na podstawie art. 15 ust. 3 TFUE
- Strona skarżąca twierdzi, że prawo dostępu do żądanych dokumentów wynika (pośrednio) bezpośrednio z prawa pierwotnego i powinno zostać jej przyznane na tej podstawie. Całkowita odmowa udzielenia dostępu stanowi nieproporcjonalną ingerencję w prawo podstawowe do dostępu do dokumentów przewidziane w art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Rozporządzenie nr 1049/2001 powinno być interpretowane w świetle tego prawa podstawowego i zasady przejrzystości ustanowionej w art. 15 ust. 3 TFUE.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia art. 8 rozporządzenia nr 1049/2001 z powodu nieprzestrzegania terminów
- W ramach tego zarzutu strona skarżąca utrzymuje, że Komisja naruszyła bezwzględne przepisy dotyczące terminów, gdyż nie rozpatrzyła wniosku potwierdzającego w przewidzianym terminie i wielokrotnie bez uzasadnienia przedłużała terminy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2015 r. – Systema Teknolotzis kai Pliroforikis/Komisja

(Sprawa T-234/15)

(2015/C 270/37)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Systema Teknolotzis AE Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: E. Georgilas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 marca 2015 r. [SG-Greffe(2015) D/3003/11 marca 2015 r.] w sprawie odzyskania od skarżącej łącznej kwoty 716 334,05 EUR (siedemset szesnaście tysięcy trzysta trzydzieści cztery euro i pięć centów) powiększonej o odsetki oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania oraz ogólnie wydatkami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 89 rozporządzenia nr 1268/2012 ⁽¹⁾ i obowiązku uzasadnienia (art. 296 TFUE). Strona skarżąca utrzymuje, że w zaskarżonej decyzji Komisja nie uzasadniła wystarczająco, konkretnie i dokładnie odrzucenia wniosku skarżącej dotyczącego zwrotu jej długu w ramach siedmioletniej umowy w odniesieniu do projektów PlayMancer i MOBISERV. Podobnie w odniesieniu do projektu PowerUp we wspomnianej decyzji Komisja odrzuciła w dorozumiany sposób wniosek dotyczący zwrotu kwoty należnej za trzy lata.

2. Zarzut drugi dotyczy błędnego korzystania z uznania lub przekroczenia jego granic, jak również naruszenia zasady dobrej administracji. Strona skarżąca utrzymuje, że przy wydawaniu zaskarżonej decyzji Komisja nie uwzględniła ważnych czynników, pominęła istotne dane, które zostały jej przedłożone i przyjęła rozwiązania, które prowadzą nieuchronnie do gospodarczego upadku strony skarżącej.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady proporcjonalności. Strona skarżąca utrzymuje, że zaskarżona decyzja nie stanowi środka koniecznego do osiągnięcia zamierzonych celów finansowych. Decyzja ta narusza w nadmierny sposób podstawowe interesy strony skarżącej i zagraża wręcz jej egzystencji, jak również dalszemu prowadzeniu przez nią działalności jako przedsiębiorstwo produkcyjne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 26 maja 2015 r. – Pirelli Tyre/OHIM (Pneumatyczne opony samochodowe)

(Sprawa T-279/15)

(2015/C 270/38)

Język postępowania: włoski

Strona

Strona skarżąca: Pirelli Tyre SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci D. Caneva i G. Fucci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny wzór: Wzór wspólnotowy (Pneumatyczne opony samochodowe) – zgłoszenie nr 4 692-0001

Zaskarżona decyzja: Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 stycznia 2015 r. w sprawie R 1285/2014-3

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- uwzględnienie żądania przywrócenia stanu poprzedniego, zgłoszonego przez Pirelli Tyre SpA na podstawie art. 67 Rozporządzenia (WE) nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych, poprzez orzeczenie, że uiszczenie opłaty za odnowienie za drugi pięcioletni okres poprzez obciążenie rachunku bieżącego nr 000069 należącego do Bugnion SpA jest prawidłowe, a zatem przedmiotowy wzór jest nadal ważny.
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 67 rozporządzenia nr 6/2002 w sprawie wzorów wspólnotowych.
-